



TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

14. évfolyam 2. szám - az Úr 2013. évének február havában

A Hit éve 5. - Hitvallás a Szentek életében - 2. rész

E hónapban folytatjuk a szentek tanításaiból vett hitvalló részleteket.

Harmadik szentünk, Bagnoregiói **Bonaventura** nagy gondolkodó, az isteni kinyilatkoztatás misztériumát kutatta. Szorgalommal és szenvedéllyel szolgálta az Egyházat. Három megkülönböztetést tesz. A megismerés és a gyakorlat mellé helyezi a bölcsességet, amely mindkettőt összeköti. A bölcsesség a megismerés legmagasabb formájára, a szemlélődésre törekszik, azzal a szándékkal, hogy jókká váljunk. - Szerinte az ember végső célja, hogy szeresse Istent; eggyé forrjon az ember és Isten szeretete. Aquinói Tamásnál a legnagyobb az Igaz, Bonaventuránál a legnagyobb a Jó. Egy költeményében így fogalmaz: "Ne hidd, hogy elegendő az olvasás - áttüzesedés nélkül; a szemlélődés - áhítat nélkül; a kutatás - csodálkozás nélkül; a figyelem - ujjongás nélkül; a szorgalom - jámborság nélkül; a tudás - szeretet nélkül; az igyekezet - kegyelem nélkül; az átélés - isteni bölcsesség nélkül. Töltsön el Isten kegyelme, légy alázatos, jámbor, az öröm olajával felkent! Egessen a vágy, hogy Istent magasztald, csodáld és ízleld!" - Istennel való kapcsolatára figyelve mondja: "Ma egész életemet döntően, határozottan az én Uram, Jézus kezébe teszem, és teljesen Reá bízom magam, hogy Neki engedelmeskedjek, minden erőmből Neki szolgáljak életem végéig."

Negyedik szentünk, **Avilai Teréz** számára a hit megélésének eszköze az elmélkedő imádság. Személyes hangvételő az imája: "Hozzád jövök, Úr Jézus Krisztus, barátom, mesterem, hogy téged hallgatva többet tudjak meg rólad, jobban megismerjelek és tanuljak tőled. Szeretnék elég erős hitet ahhoz, hogy az életem minden próba-tételén átsegítsen. Ámen." - Teréz gyakorlatában az ima az Istennel való beszélgetés és nem Istenhez való beszélés. Ezt bizonyítja óhaja: "Uram, bennem növekszik a vágy, hogy bárcsak tehetnék valamit egyik-másik lélek javára. Igen sokszor úgy érzem magam, mint aki nagy kincset őriz, s szeretne abból mindenkinek juttatni. Uram, könyörgök, ejtsd valamiképpen módját, hogy én is tehessek valamit! Legalább néhány lelket tudjak megnyerni számodra!" - A hitvallás az aktív cselekvésben és az elmélkedésben kézzel fogható és Isten előtt felmutatható "teljesítmény". Ezért kéri tőlünk: "Bízz az Istenben annyira, hogy tudd, pontosan ott vagy, ahol lenned kell. Ne felejtse el a végtelen lehetőségeket, amelyek a hitből erednek..."

A hitben való eredményességről szól az ötödik Szent, **Lisieux-i Teréz**. Felteszi a kérdést, hogy hiszünk-e Jézus tanításában, az Istennel való találkozásban. "Észre kell vennünk, hogy korunkban azért van oly sok céltalanul élő ember, mert nem hisz a jövőben. Nem hisz abban, hogy (Jézus hasonlatával élve) a hajtásnak induló fügefafa egyszer majd gyümölcsöt is terem. Ma sok ember nem hisz abban, hogy életének majd az örökkévalóságban lesz gyümölcse. Ma sokan csak az evilági élet gyümölcseiben hisznek, ezért hajszolják az élet minden élvezetét. Már e világon le akarják szakítani az összes

létező gyümölcsöt." - Önéletrajzában írja, hogy "mennyországomat a földön fogom tölteni. Ha tudnák, mennyi tervem van, mi mindent teszek majd, ha az Égben leszek. Megkezdem az én küldetésemet, hogy megszerettessem a jó Istent, úgy, ahogy én szeretem, átadni a lelkeknek az én kis utamat. Ha a jó Isten teljesíti a vágyaimat, Mennyországomat az idők végéig a földön fogom tölteni. azzal, hogy jót teszek a földön." Teréz hite erősítse a mi hitünket!

Pető István atya

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban nem volt keresztelés templomunkban, volt viszont két hozzánk tartozó temetés: **Molnár Imre** és **Reven Ferenc** testvéreinket temettük.

Február 13-n nagyszerdával elkezdődött a nagyböjti időszak. Nagyböjt péntekjein fél 6-tól keresztúttal kezdődik a szentmise. Ne feledkezzünk meg a pénteki hústilalomról!

Nagyböjti lelkigyakorlat

Az ideai nagyböjti lelkigyakorlatunkat, a plébániánk területéről származó karmelita szerzetes, Nagy László Levente, rendi nevén, Pál atya vezeti. Március 8-án és 9-én, az esti szentmisén, 10-én vasárnap pedig, a 9 órai szentmisén segít nekünk, előrehaladni a megtérés útján.

„Mint Dávid az Úr ládája előtt”

Gyakran megtapasztalom, hogy azok, akik csak internetes fórumokból ismerik a katolikusokat, egészen morbid képet képesek kialakítani magukban rólunk. Nem egy régi ismerősöm meglepődik, ha azt mondom neki, hogy bált tartottunk. Egyesekben olyan kép él rólunk, hogy mi mindig szomorú képpel járunk a világban, és ha valaki mégis jól merné magát érezni, arra kimondjuk az egyházi átkot. Persze mi tudjuk, hogy ez nem így van. Jézus Örömhírt hirdetett nekünk, és ennek az örömnak sugározni kell, kellene belőlünk. A tréfás mondás, hogy csak ott takarítunk, „ahol a papok táncolnak”, nyilván arra utal, hogy a papok nem szoktak táncolni. Nos, én láttam már papot táncolni, és nem éreztem sem szentségtörésnek, sem tekintélyrombolónak ezt. Inkább az jutott eszembe, hogy Dávid király is táncolt az Úr ládája előtt, kifejezve örömét és szeretetét. Ez egészen biztosan Istennek tetsző cselekedet volt. Azóta persze elkezdődött a nagyböjt, és ezekben a napokban máshogy fordulunk Istenhez. Mert megvan az ideje a táncnak, és megvan az ideje az elmélyülésnek is.

Kié a Szentatya?

A 2013-as év egyik olyan momentuma, amit feljegyeznek a történészek, egészen biztosan az lesz, hogy lemondott a pápa. XVI. Benedek szentatyánk sok harc és sok jó döntés után meghozta ezt a nagy horderejű döntést is, felbolydítva vele az egész világot. Hirtelen mintha mindenki katolikus lett volna. A világ vallási vezetői méltatták a leköszönő egyházfőt, a liberális lapok pedig naponta cikkeztek róla és lehetséges utódjáról, mintha számukra ez a téma lenne a lehető legfontosabb. A vallást máskor babonáságnak tartó észemberek elővették Malakiás jóslatait, és különféle szemszögekből, különféle módokon kivesézték, majd reagáltak egymás cikkeire válaszcikkekkel. A britek az ötórai teájuk közben azon gondolkodtak, hogy kire voksoljanak a fogadóirodában a

lehetséges pápajelöltek közül. Naponta olvashattunk arról, hogy mennyi az esélye annak, hogy magyar pápánk legyen, írtak fekete pápáról, amerikai pápáról, olasz pápáról, női pápáról, tettek fel videót a legnépszerűbb videómegosztóra arról, hogyan válhat valaki pápává... Lassan már elhittük, hogy ez így van jól, hogy így kell reagálni, hogy ez az Egyházunk, hogy a Szentatya ezt jelenti számunkra. Aztán Bőjte Csaba testvért is megkérdezte valaki, hogy mi a véleménye, és helyrebillent a világ. Legszívesebben minden sorát idemácsolnám, mert mind valóban értékes gondolatokat tartalmaz, de helyszűke miatt csak a záró gondolatára hagyatkozom: „Hiszem, hogy Isten a maga mérhetetlen bölcsességével gondját viseli az ő gyermekeinek, ha azok ott, ahova a szeretet állította alázattal, a legjobb tudásuk szerint végzik a maguk munkáját! Lassan jön a szép tavasz, buta, ellenőrizhetetlen írások olvasgatása helyett menjünk ki a szabadba és gondozzuk, ápoljuk növényeinket, tegyük szebbé szülőföldünket.” Köszönjük, Csaba testvér!

Memento homo, quia pulvis es...

„Emlékezzél ember, hogy porból vagy és porrá leszel!” ... Mi, gyakorló katolikusok jól ismerjük azt az érzést, mikor a pap évente, hamvazószerdán keresztet rajzol homlokunkra hamuval és elmondja a jól ismert szavakat. Persze hogy a maga mulandó voltára, s a halálra gondol az ember, ha csak néhány pillanatra is. A farsangi belefeledkezett vígságok után éles kontraszt, hirtelen váltás ez: szigorú böjti nappal jön a józan realitás: vessünk számot véges emberi mivoltunkkal.

Közhelyszámba megy manapság, hogy az emberek ki akarják szorítani tudatukból a halált, mindenféleképpen elfoglalva magukat kitöltenek minden percet, mintha az, amivel nem foglalkozunk nem is lenne. Tudják ugyan, hogy létezik, de úgy gondolják, „legfeljebb mással eshet meg, velük nem.” (Vagy ha igen, az olyan messze van még... ráérünk vele foglalkozni később.) Emlékszünk micsoda felháborodás, hisztérikus tiltakozás-hullám separt végig a Tócos kertben, amikor kiszivárgott, hogy a református templom zárt udvarára urnatemetőt terveznek. „Hogy az embernek naponta abban a tudatban kelljen ott elhaladnia, hogy halottak nyugszanak ott! Mennyivel értéktelenebbé teszi ez a szomszédos ingatlanokat!”... Aztán azt is szokták emlegetni manapság, hogy nem is olyan régen otthon haltak meg az öregek, ágyukban ravatalozták fel őket, hozzátartozóik, de akár távolabbi ismerőseik is ott virrasztottak fölöttük. Még a gyerekek is. Mennyivel kedvesebb ajándék az életünk a halál távlatából... S milyen gyönyörűséges és igaz, amire Szent Ferenc tanít bennünket, hogy nem ellenségünk nekünk a halál, sőt testvérünk:

*Áldott légy, Uram, a testi halálért, mi testvérünkért,
Aki elől élő ember el nem futhat.
Aki halálos bűnben halnak meg, jaj azoknak!
És boldogok, kik magukat megadták te szent akaratodnak.
A második halál nem fog fájni azoknak. (ford. Sík Sándor)*

Dr. Németh Béláné

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

- Febr. 24. (Nagyböjt 2. vasárnapja): Ifjúság
 Márc. 3. (Nagyböjt 3. vasárnapja): Bódis család
 Márc.10. (Nagyböjt 4. vasárnapja): Rózsafüzér-társulat
 Márc. 17. (Nagyböjt 5. vasárnapja): Báránkó család

Egy a hónap szentjei közül: Boldog Szász Jordán domonkos rendfőnök

Szent Domonkos utódaként Jordán szervezte meg a domonkosok rendjét. 1219-ben ismerte meg Domonkost Párizsban végzett tanulmányai elvégzése után. 1221-ben rábízta a lombardiai rendtartomány vezetését. A következő évben, mivel Domonkos meghalt, Jordánt nevezték ki generálissá az elért eredményei miatt. 15 évig volt generális, ez alatt az idő alatt megtízszereződött a kolostorok és tagjaik száma. Átala valósult meg a világmisszió. Bejárta a Nyugatot, Angliától Dél- Itáliáig, az Atlanti-óceántól a Földközi-tenger keleti partjáig, a Pireneusoktól Észak-Németországig. Mint apostolt, nevelőt, lelkipapát és mint hitszónokot emlegetik. Az ő vezetése alatt nemcsak a rend külső szervezete haladt a kibontakozás felé, hanem belső fejlődése is hatalmasan előrelendült. 1237-ben hazatérőben a palesztinai kolostorok vizitációjáról, hajója elsüllyedt, Jordán társaival együtt a tengerbe fulladt. Partra sodródott holttestét az akkori domonkos templomban temették el. Amikor a keresztes lovagok és zarándokok e támaszpontja 1291-ben a mohamedánok kezébe került, sírjának nyoma veszett.

Liszkócziné Petrik Anita

Szép gondolat

A legfontosabb dolog nem az egymás felett aratott győzelem. Az életben sokkal fontosabb másokat győzelemhez segíteni, akkor is, ha ez azzal jár, hogy nekünk le kell lassítani.

Katona Béla

Gyerekszáj

3 éves kislányunk egy délelőtti oroszlánosat játszott. Aztán leült, és az ölébe ültette a plüss majmocskáját:

- Nézd csak, ringatom a majmocskát, altatom.
- Szerintem az oroszlán inkább megeszi a majmocskát, nem ringatja!
- Ringatom, altatom, aztán megeszem...

Egy csepp derű- felnőttek sem árt

A száz éves bácsit megkérdezik, mi a hosszú élet titka.

- Amikor a feleségemmel összeházasodtunk, már vagy 75 éve, megegyeztünk, hogy ha elkezdünk veszekedni, nem folytatjuk tovább, hanem az egyikünk kimegy a házból.
- Hosszú életemet annak tulajdonítom, hogy rengeteget voltam friss levegőn!